

האיכר והזאב

עמי רוסייה
ציורים - יארמינה.

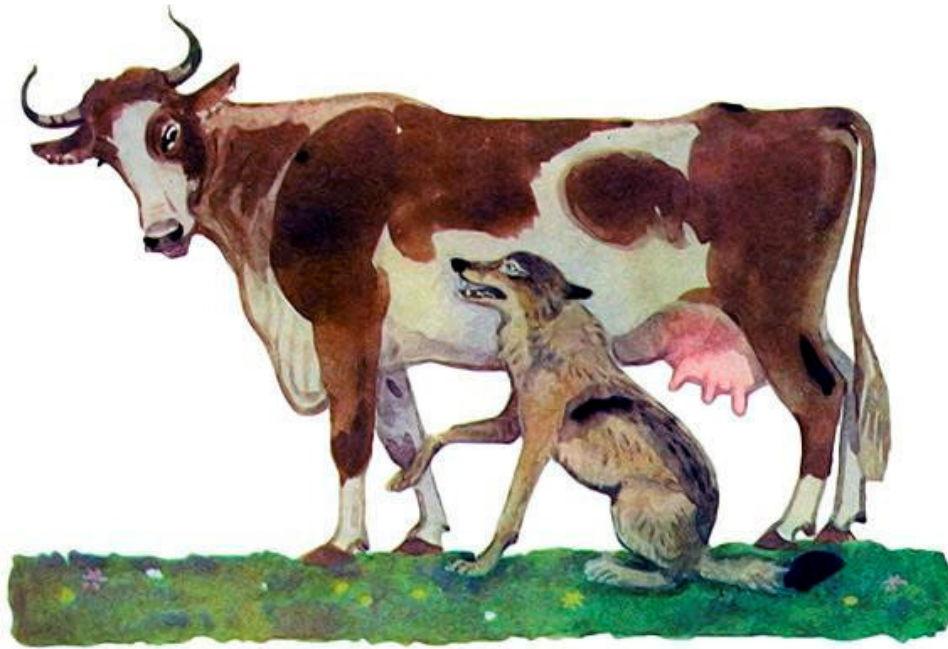

איכר זרע אורז ופתאום ראה משהו אפור
שזז בשדה. הביט היטב וראה שרץ שם
זאב זקן. רץ הזאב אל האיכר, נפל על
הארץ והתחיל לילל
"או-או-או! ציידים רודפים אחרי, רוצים
להרוג אותי. ואני לא יכול יותר לברוח! תציל
אותי אדם חביב, אפצה אתך היטב."
"איך אציל אתך, זאב?"
"תכניס אותי לשק, תקשור מלמעלה!"

רחם האיכר על הזאב הזקן, הכניס אותו
לשק מקמח, קשר היטב מלמעלה בחבל,
הניח בדשא.

מיד הגיעו הציידים ושאלו "אולי ראית כאן
זאב? הוא רץ בשדות ועכשיו נעלם?"
"עבר כאן זאב אחד, ראיתי. הוא רץ אל
היער."
הציידים סובבו את סוסייהם ודהרו ליער.

האיכר התיר את החבל, הזאב יצא החוצה
ואומר "עכשיו אוכל אתך האיכר!"
"איך זה?" אומר האיכר "הצלתי אתך ואתה
רוצה לאכול אותי? הבטחת לפצות אותי
היטב."

"לאכול זה הטוב ביותר. כך זה אצלנו
הזאבים. אוכל, לא אשאיר אפילו עצם
קטנה."

"לא טוב כך" אומר האיכר "נלך לשאול
מישהו האם מגיע שתאכל אותי"

הסכים הזאב. הלכו, פגשו בפרה שאכלה
עשבים לצד הדרך.

"פרה, פרה" אמר האיכר "הצלתי את הזאב
הזה ממוות בטוח. הוא הבטיח לפצות אותי
ועכשיו רוצה לאכול אותי. אמרי, מותר כך,
או לאו?"

הסתכלה הפרה על הזאב, וזה צמרר את
פרוותו, הבזיק בעיניו, חרק בשיניו. נבהלה
הפרה וחשבה "מוטב שיאכל את האיכר ולא
אותי" ופעה "מווו.. מוווו..תר" ורצה לשדה.

"שמעת" אומר הזאב "עכשיו אוכל אתך."
"לא" אומר האיכר "נשאל עוד מישהו."
הלכו חלאה ופגשו סוסה.

"סוסה, סוסה" אומר האיכר "הצלתי את
הזאב הזה ממוות בטוח. הוא הבטיח
לפצות אותי ועכשיו רוצה לאכול אותי.

אמרי, יכול לעשות כך, או לאו?"

הסתכלה הסוסה על הזאב, וזה צמרר את
פרוותו, הבזיק בעיניו, חרק בשיניו. נבהלה
הסוסה וחשבה "מוטב שיאכל את האיכר
ולא אותי" וצהלה "ייה.. ייה.. ייה - כול"

"למה לא תאמין? שאל האיכר.
"לא אמין שהצלת שודד נבזה כזה!"
"ציידים רדפו אחריו ואני ריחמתי עליו
והכנסתי אותו לשק."
"לא אמין! לא אמין! תראה איך עשית זאת!"
האיכר היכנס את זאב לשק, קשר את שולי
השק היטב בחבל.
"מאמין! מאמין!" קרא העורב "עכשיו זרוק
את השק לנהר!"
האיכר זרק את השק לנהר והשק שקע
במים עד הקרקעית.
"בפעם שניה אל תהיה טיפש, על תציל
שודדים וגנבים!" צעק העורב ועף משם.

ודהרה משם.
"שמעת?" קרא הזאב "עכשיו אטרוף אתך."
"לא" אומר האיכר "נשאל עוד מישהו."
הלכו, ראו עורב יושב על עץ אורן. אומר
האיכר "עורב, עורב! הצלתי את הזאב
ממות ועכשיו הוא רוצה לאכול אותי!"
זאב צמרר את פרוותו, הבזיק בעיניו, חרק
בשיניו, אבל העורב אפילו לא הביט עליו.
"קרר-קרר" קרא "לא אמין! לא אמין!"